

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 2 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 153.

V Ljubljani v četrtek, 9. julija 1885.

Tečaj II.

Program novega premierja.

Tišino, ki vlada že nekaj časa sem v političnem življenju, pretrgal je glas, katerega je povzdignil pred tremi dnevi novi angleški premier, lord Salisbury, v górenji zbornici, hoté pójasniti stališče, katerega zavzemati se je odločil v zunanji politiki, pred vsem pa razložiti, kako misli postopati v zadevi najvažnejših dveh prašanj, ki stojiti sedaj na dnevnem redu. Dolgo časa se je uže pričakovalo, da bode lord Salisbury izjavil se, kaj da namerava ukreniti v Afganistanu in Egiptu, kako da misli jedno in drugo zadevo rešiti in storiti konec neznošnemu dvojljivemu stanju, ki vlada v tem oziru uže toliko časa. A če je kedo pričakoval, da bode nekdanji vodja opozicije, ki je znal pred kratkim še tako odločno pobijati politiko svojega sprednika, isto tako odločno razvil svoj program zdaj, ko stoji na vladnem krmilu, ako je kedo pričakoval, da bode v krepkih, ostrih potezah razjasnil, kako da misli državno ladijo izpeljati iz zadreg, v katere je zavozil prejšnji premier, motil se je. Lord Salisbury ni molčal toliko časa, ni odlašal tako dolgo spregovoriti v tej zadevi besedo zaradi tega, ker bi se bil hotel temeljito pripraviti, ampak molčal je, ker je težko stanje, ki ga ima, spoznal in ker se je bal, da one, ki nanj stavijo posebno upanje, ne iznenadi. Ta njegova bojazen bila je povsem opravičena, kajti njegov govor res ni zadovoljil.

S kako težkim srcem moral je pač lord Salisbury izgovoriti gledé afganske zadeve besede: „Mi moramo dolžnosti, ki jih je naš prednik prevzel, spolniti!“ Tiste dolžnosti tedaj, katere je prej vedno pobijal, gledé katerih je vedno trdil, da se jim Angleška nikdar podvreči ne sme, hoče sedaj

sam spolniti! Je-li ta Salisbury, ki sedaj s premierjevega stola tako govori, res oni Salisbury, ki je pred nedolгим kot vodja konservativne stranke klical Angleško na boj, ki je dan na dan trdil, da Angleška zamore le z orožjem v roci rešiti in ohraniti čast svojo Rusiji nasproti? Je-li to oni Salisbury, ki nikdar in nikoli ni zakrival, da je zaklet sovražnik Rusiji in da želi z njo preje boj na smrt in življenje, nego mir? Da, to je oni Salisbury, ali sedaj je na premierjevem stolu in sedaj se ne dá več tako govoriti, kakor v opoziciji, sedaj premisliti je treba vsako besedo, kajti sedaj ni mogoče več zahtevati od drugih, naj storé to in ono, bodi-si uže mogoče ali ne, sedaj je vsa moč pri njem in izvršiti mora sam, kar obljubi. Razumljivo je tedaj, da je tako hitro spremenil svoje mnenje, da je tako na jedenkrat zadovoljen s tem, da se prepir ob afgansko-ruski meji poravna mirnim pôtém.

Če pa se novi premier ni mogel po polnem zdržati, da ne bi bil pokazal, kako malo prijateljstva da čuti Rusiji nasproti. Izrekel je bolj jasno, nego bi bila morda previdnost zahtevala, da Rusiji posebno ne zaupa, če se stvar tudi za sedaj še mirnim potom uredi. Izjavil je, da smatra za potrebno, da se indijske meje utrdijo, kar pač to pomeni, da je premier prepričan, da se bode boj med Anglijo in Rusijo necega dné od afganskih mej pomaknil na indijske meje. A s to izjavo lord Salisbury ni družega pokazal, nego svojo slabost. Kajti, ako je o tem tako trdno uverjen, da je pogodba, ki se ima skleniti z Rusijo, res le premirje, zakaj ne ravna tako, kakor je zahteval prej od svojega prednika, zakaj ne zaukaže, da se zbere na afganski meji velika armada, ki Rusiji jedenkrat za vselej dokaže, da se Anglija

ne misli šaliti, da ji je temveč resna volja, svojo avtoriteto ohraniti v Aziji in braniti jo tudi z mečem v roki, bodi si komur koli nasproti? A še žalostnejši vtis napravi na človeka to, da lord Salisbury vso krivdo podtika svojemu predniku, trdeč, da so mu po njem vezane roke. Kako to? Uže Gladstone je izjavil, da je v afganski zadevi še marsikaj, o čemer se z Rusijo do sedaj ni moglo doseči sporazumljenje in isto tako izjavlja lord Salisbury sam. Uže prehod Zulfikar sam, kojega bi Angleži radi ohranili emiru, a kojega Rusi baje zá-se zahtevajo, dá predmeta dovelj za *casus belli*. Ako lord Salisbury res čuti toliko moči, toliko samozavesti v sebi, kakor jo je kazal prej, dokler je bil v opoziciji, dokler je pobijal Gladstone, naj prične vojsko! Če lord Salisbury tega ne stori, priznavamo radi, da je to modro od njega, a nespametno zdi se nam, ako očita Gladstonu ravno tam krivdo, kjer mu sam ni mogel napraviti namreč spravil afgansko zadevo na mirno pot, da je skušal preprečiti prelivanje krvi in vojsko, katere se je po pravici bal ves svet.

Isto tako neumestno zdi se nam, da premier ravno sedaj, ko se treba z Rusijo še sporazumljati, kaže svoje antipatije proti severni državi. Uže to je bilo prenačljeno, da se je sir Peter Lumsden, katerega je preziranje od strani prejšnjega premierja tako zelo bolelo, ravno sedaj počastil z velikim redom, kar se gotovo mora smatrati za nekako demonstracijo Rusiji nasproti. Da so v Petrogradu to stvar res tako umeli, sledi iz tega, da so tam začeli zopet bolj baviti se z afganskim vprašanjem in da se vznova govori o koncentriranju vojsva na afganski meji. To je nekak namigljaj novemu premierju, da Rusi tudi pred njim ne poznajo strahu.

Listek.

Similibus.

So dnevi, o katerih se človeku nič ne ljubi. Ako se k delu sili, gotovo nič trpežnega ne napravi. Tak čmeren dan sem bil napisal stavek, imajoč 12 vejic, 3 podpičja, 1 dvopičje. Preberem ga, pa vidim, da se neka beseda dvakrat ponavlja. Prečrtaj jo in drugo postavi! Zgodi se. Pogledam še enkrat. Na, zdaj se pa zadnja ta beseda trikrat nahaja. Vun z njo in dve drugi notri. Tudi to je storjeno. Ko zdaj stavek preletim, najdem, da se ena beseda celó štirikrat predstavlja, in stavek je še brez pike! To mora človeka uslabovoljiti; slabovoljnemu pa nič ne uspeva. Danes ne bo nič. Na zrak! Kam? . . . K prijatelju Žerjavcu; ta je navadno tudi slabe volje. Ako dasta v seštevju dva minusa plus, dali bote dve slabi volji eno dobro; to je homeopatično zdravljenje . . . similia similibus.

Potrkam. „Notri!“ — „Dobro jutro, Žerjavec!“ kimam mu prijazno. — „Bog ga daj, carissime amice!“ odvrne on še prijazniše.

To me osupne. Kader je moj prijatelj latinski mešal, je bil zadovoljen, nekam vesel.

„Kako ti je, dragi moj Žerjavec?“ prašam sočutno.

„Semper bene, in dies melius, hodie optume, amice, excellentissime!“

„Kako to, ljuba duša?“ prašam dalje radoveden, čemu je danes tako vesel.

„Movebo, veš? omnem rem meam; selil se bom. Dobil sem drugo stanovanje. . . . Tu mi ni bilo več obstati. . . . Amice, misli si: vsak dan vojaška godba . . . ropot bobnov in kotlov . . . bum bum . . . rrrr . . . cink, cink. Quis sustinebit! Človek bi moral imeti ušesa od kovača postavljena! Veš, amice, menjal sem z gluščem; pravi, da mu je tam, kjer je — pretiho. V 14 dneh instituum transmigrationem amice, v dveh tednih!“

„Tako?“ poprašujem jaz zaskrbljeno, videč, da s homeopatičnim zdravljenjem zdaj ne bo nič. „Imaš že voz? Saj veš, da prav takrat jih ni dobiti, kadar jih je najbolj treba.“

„Quid ad me currus et auriga!“ odvrne prijatelj Žerjavec dobrovoljno. „Non opus habeo istis,

to znam jaz bolj praktično in po ceni. Čemu sem pa Kranjec? Modo circumspice, po moji sobi. . . . Kakošna je zofa? obrabljena, posedena, nonne? Pet dni pred obrokom pride tapecirar po njo, popravi jo, prevleče jo, in tako prenovljeno mi jo 2. prihodnjega meseca pricitra v moje stanovanje. Kaj ni to praktično in po ceni. Ne groša me stalo ne bode. Poglej moje prtnine! Črne, od dima zakajene! Bene. Pet dni, preden preteče obrok, pride po nje Čeridžoli, izpraši jih, osnaži jih, in 2. dan prihodnjega meseca mi jih prinese na moj novi dom. Et ita cum reliquis. Gardine se bodo oprale, pobištvo obličilo, slike namazale, ure uravnale . . . ut brevi dicam, vse kar imam, odnesli bodo dotični delavci, in ob določenem času imam stvari spet kakor nove pred seboj. Quo facto non indigeo curribus, lateranensibus! (Hotel je reči lateralibus, voz z lestvami.) To je tako po ceni in tako priročno, da bolje niti biti ne more. Non plus ultra! Kaj praviš, brate! „Meabo, sicuti philosophus ille,“ ki je dejal, da vse seboj nosi.“

Glava me je uže bolela od zgovorne mojega prijatelja modrosti. Čestitam mu, da je pograbil tako dično misel, podajaje mu roko v poslovilo.

Se manj sreče imel je lord Salisbury gledé egiptovskega vprašanja. Ako je afgansko zadevo obdelaval še z nekako ognjevitostjo, upadel mu je ves pogum, izginila mu je vsa samozavest, ko je začel govoriti o Egiptu. Pač je navedel več točk, ki bi se morale izvršiti, poudarjal je to in ono, ki bi se moralo izpeljati, a nikjer ni razjasnil, kako da misli biti kos tej svoji nalogi, nikjer ni izrekel upanja, da se bodo stvari res tudi takó izšlé, kakor je želeti za Angleško. Ni čuda tedaj, da žanje lord Salisbury za ta prvi politiški govor, ki ga je govoril s premierjevega stola, le malo slave, le malo priznanja. Vspeh tega govora ni nikakor po tem, da bi se dalo od prihodnjih volitev pričakovati, da izpadejo v zmislu sedaj na vladnem krmilu stoječe stranke.

Splošne rokodelske šole v Avstriji.

Pred kratkim imela je osrednja komisija za zadeve obrtnega pouka sejo, pri kateri je bilo na dnevnem redu sekcijskega svetovalca barona Dumreicherja poročilo o ustanovitvi splošnih rokodelskih šol v Avstriji. V organizaciji naših industrijalnih izobraževalnic kaže se vedno bolj pomanjkanje, kažejo se nedostatki. Do zdaj imamo v Avstriji nadaljevalne in izobraževalne šole; manjkajo pa take šole, katere bi bile v sredi med temi, katere naj bi posredovale prehod od navadne šolske izobrazbe, katera se dobi v ljudskih šolah, k specijalni industrijalni izobrazbi, šole, katere bi dajale prvi obrtni pouk. Taki zavodi naj bi bile torej „splošne rokodelske šole“.

V splošnih rokodelskih šolah se bode s teoretičnim poukom in praktičnimi vajami dajal oni pouk, kateri je potreben, da se učenec privadi obrta, osebno rokodelskega obrta; naslanjale se bodo neposredno na ljudske šole, ker se uže taki dečki sprejeti morejo, kateri so dopolnili dvanajsto leto ter dovršili šesto polletje ljudske šole z ugodnim vspehom.

Normalni šolski črtež določuje, da se bode v prvem letu ponavljalo, kar se je učenec do zdaj učil, zraven pa se mu skušalo razširiti znanje iz ljudskih šol s posebnim ozirom na obrt; v drugem letu se bode v lehkoumevnem pouku oziralo na vse stroke obrta. Spisavala se bodo pisma, sestavljali se za obrtnika potrebni spisi, poučevalo se bode o občevarji s pošto, v kolikor to zadeva obrtnika, sploh sestavljala se bodo pisma, kakeršna potrebuje obrtovalec v svojem stanu pri občevarji s svetom. V zemljepisji seznanjal se bode učenec z najvažnejšimi obrtnimi kraji, z občili, v fiziki dobil bode pouk o navadnih strojih in njih uporabi pri obrtih in o elektriciteti; pri računstvu se bode poučevalo v štirih glavnih računskih vrstah, reševale se bodo obrtne naloge, preračunjevala se bode kupnina raznega blaga na podlagi

cenilnikov in faktur; razlagali se bodo primerno dotični trgovinski običaji. Razen tega poučevalo se bode najvažnejše iz tehnične in mehanične tehnologije, iz obrtnega knjigovodstva in risanje.

Poleg teoretičnega pouka vršil se bode v obeh razredih tudi več ur praktični; učenci privajali se bodo resnemu in strokovnjaškemu delu, seznanili se bodo z začetnimi deli obrta.

Rokodelske šole postavile so si torej zeló lepo, vzorno nalogo; vendar skušnija uči, da vsaka šola doseže samo jeden del onega, kar namerava. Če tudi rokodelske šole ne dosežejo po polnem nameravan vspeh, če ga dosežejo samo deloma, položile bodo vendar temeljni kamen za spreten in delaven rokodelski stan. S tem bi se v pouku rokodelskih učencev mnogo doseglo. Tako vzgojili se bodo spretni delavci, katerim so se uže začetkom vcepili zdravi nazori o poklicu delavskega stanu. Te šole niso samo pedagogične in industrijalne važnosti, z njimi pripomoglo se bode tudi na podlagi zdravega pouka k rešitvi toliko perečega socijalnega vprašanja.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Predvčeranjim pričela so se na Dunaji vkupna ministerska posvetovanja gledé avstro-ogerske pogodbe. Oficijozna poročila pravijo, da je tem posvetovanjem naloga, samo ugledati pot meritornim razpravam, katere se bodo vršile v jeseni. Ogerski listi vedo povedati, da se je o predvčerajšnji seji predložila spomenica ogerske vlade; v tej spomenici izražene so želje ogerske vlade. In kakor pripovedujejo nadalje ogerski listi, ne bodo razprave o pogodbi zadele nikjer na bistvene ovire.

Organ princa Lichtensteina, „Grazer Volksblatt“, pripoveduje, da je malo upanja, da bi se Hohenwartov in Lichtensteinov klub v državnem zboru zjedini. Konservativni poslanci iz Predavrske, Gorenjske in Dolnje Avstrijske imajo baje malo veselja, pridružiti se Hohenwartovemu klubu. Tako vsaj pripoveduje ta list, kar pa zaradi tega še nikakor ni gotovo.

Članovi Coroninijevega kluba sešli se bodo v kratkem v posvetovanje. Ta klub izgubil je pri slednjih volitvah pet članov in samo dva pridobil. Poslanec goriškega veleposestva knez Egon Hohenlohe baje ne bode pristopil Coroninijevemu klubu; novi tržaški poslanec Rafael Luzzatto pa bode vstopil v ta klub. Poslanec iz tirolskega veleposestva, grof Ciurletti, kateri je bil voljen po kompromisu, pa bode vstopil mestu v Hohenwartov v Coroninijev klub.

Srbski radikalni listi v Ogerski in Hrvatski poročajo, da je logična posledica volilske konference v Somboru in Zagrebu, da srbski narod

ne bode priznal patrijarha Angjeliča in da bode moral vsled tega odstopiti.

Tuje dežele.

„P. C.“ poroča iz Sredca, da nekaj časa sem dobaje mnogo izseljencev iz Črne Gore v Bolgarijo. Bolgarska vlada je članom črnogorskega rodu Belopartič odkazala za naseljevanje najprej ozemlje v okraji Razgrad. Ti naseljenci pa so naznanili, da se v kratkem namerava v Bolgarijo naseliti še dalnjih 1000 družin, zaradi tega se je ruski zastopnik v Sredci obrnil do črnogorske vlade s prošnjo, naj bi ovirala izseljevanje ter ne izdavalna na dalje več potnih listov. Nekateri hoté vedeti, da ima to naseljevanje političen pomen, kar pa ni skoro verjetno.

Francozi imajo pač malo sreče v vzhodni Aziji. Komaj so sklenili mirovno pogodbo s Kitajsko, uže so primorani zopet se bití z anamitskimi četami. Izredni pooblaščenec ljudovlade, general Courcy, poroča iz Huéja, da so ga po noči napale anamitske čete. Ker je imel Courcy s seboj zadostno število vojakov, odbil je napad, in kakor poroča na dalje, se tudi čisto nič ne boji, kaj prinese bodočnost. Če bodo pač Francozi hoteli tu ostati, morale se bodo njihove čete pomnožiti.

S špansko-francoske meje dohajejo za Španijo neprijetne vesti. Iz Španije pregnani republikanci, kateri zdaj bivajo na Francoskem, zatrli niso še svojega republikanskega mišljenja, marveč marljivo se pripravljajo, kedaj bi se jim nudila prilika, udariti čez mejo na Špansko. V Parizu in tudi v Španiji sami so na več krajih osnovali se odbori, kateri so za vstajo ukrenili potrebne naredbes. Število teh upornikov je baje uže toliko, da bi mogli postati španskemu kraljestvu nevarni, če se njihove nakane brzo ne preprečijo. Ti republikanci imajo nemalo zaslonbo in podporo v francoskih radikalcih.

Dopisi.

Iz Krškega, 7. julija. (Izv. dop.) Nujna potreba uravnanja Save ne dá se prezreti. Kjerkoli stopi mogočna reka iz trdnega oklepa skalnatoga obrežja na planjavo, ne zamudi brezobzirno poslužiti se neomejene svobode, poplavi polja in trate ter navalí nanje neverjetne množine proda, došlega iz Savinjske doline in z Gorenjskega. Vender je težavno delo umetnega obrežja Save na Kranjskem uže povsodi početo.

Ko Sava pri Krškem predere zadnji jez triasnega apnenca, ki jej kot 200 m. visoka višava preči pot, stopi na ravno Krško polje, in ni še dolgo, odkar si je izbirala struge na tri kilometre široki, s prodom nasuti progi proti Brežicam in nadalje proti hrvatski meji. Ni se tedaj čuditi, da reka ni več naravna meja med Štajersko in Kranjsko, kajti lastnovoljno je segla tu na

— „I, kaj uže pojdeš, amicissime?“ praša me na vrhuncu dobre volje.

„Imam še nekaj potrebne opraviti.“

„No, z Bogom za zdaj — pa skoro se daj videti v mojem novem stanovanji!“

„Dobro, petega pridem, do takrat se boš uže ustanovil, je li?“

„O... tretjega, anima candida... tretjega! Čemu odlašati do petega?“

„Tudi prav! Po takem se ti predstavim četrtega.“

„Aurea mediocritas med tretjim in petim... bene, bene!“

K prijatelju nisem šel četrtega, napotil sem se k njemu v novo stanovanje šestega, ves vesel. Predpostavljajoč, da bo tudi prijatelju veselja igralo srce, hotel sem ga spet porabiti ko homeopatično sredstvo, similia similibus... veselje proti veselju, to je moralo dati vrelo dovtipnost, sarkastno zabavanje.

Stopivši v sobo, ugledam Žerjavca, na obrnjenem zaboju sedečega, z nogami zvonečega, žalostnega. O drugem pohištvu ne sledu.

„Dobro jutro!“ kimnem mu prijateljski.

„Kako je?“

„Hvala, ljubi prijatelj! Tako, tako!“ odgovori mi po domače, tako milo in užaljeno, da mi je mahoma izpodbil vse nakane z mojo homeopatijo.

„Sedi, duša, pa vzemi si smotko!“

Zastonj se ogledavši po stolu, da bi ga k njemu primeknol, sedem poleg njega na zaboj.

„Čedno stanovanjice, to!“ začnem pogovor, da bi mu kaj prijetnega povedal.

Žerjavec vzdihne globoko in boleče, skoro je bilo grozno slišati vzdih po praznem prostoru.

„Nekaj pohištva si boš moral pa se le omisliti,“ nadaljujem šaleč se. „Zdi se mi, da tu in tam še precéj manjka.“

„Ti falotje so me vsi na cedilu pustili“, toži prijatelj. „Ne eden ni držal besede. Tako sedim tukaj uže štiri dnij, čakajoč svoje hišne oprave. Ponoči spim v gostilni.“

„Ubogi siromak!“ milujem ga. „V srce se mi smiliš!“

„O, to bi bilo še vse potrpeti!“ stoka Žerjavec. „To ne more dolgo trpeti, enkrat bodo z delom uže gotovi... ali druga nesreča...“

„Katera nesreča, ljubi moj, govori!“

„Zdaj, zdaj se bo začela“, dé prijatelj, potegnivši uro iz žepa. Na to me prime za roko, kakor bi se hotel zanjo obdržati, ter srpo gleda v nasprotno steno, kakor bi čakal nekaj groznega... Meni se je vse to čudno zdelo, a nisem mogel družega, kakor da sem oči uprl v nasprotno steno... Zdajci mi stisne Žerjavec roko, tako hudo, da me je bolelo, in ta trenotek slišim iz sosednega prostora tenak pianino. Nekdo je klempal po njem:

fahret hin, fahret hin!

sorgen geht mir aus dem sinn!

pimpimpim, pimpimpim

pimpim — pimpim — pim

„Aha, to je!... glasba je spet, ki je nikakor ne trpiš, posebno pa take!“

„Le tiho!“ šepne prijatelj, tresoč se po vsem životu; „to še ni vse!“

Res, za prvo melodijo sledi „An Alexis“, potem „Mit dem pfeil, dem bogen, durch gebirg und thal“, in za nameček: brüderlein fein, brüderlein fein, pimpim — pimpim, pimpim — pimpim, pimpim... pim... pimpim.

desno, tam na levo, in dandanes leže kosi Kranjske na štajerskem bregu in nasprotno. Leto na leto ponavljale so se povodnji in svote do deset tisoč goldinarjev izplačevala je država oškodovanim; posebno v brežki okolici širila se je mrzlica in plovci, ki s Savinjske doline priplovejo zelo veliko lesa, imeli so potem kosu Save težko delo.

Vse te neprilike so pa skoro ponehale, odkar je tok reke uravnan. Pred letom 1875. sicer so uže skušali v okom priti nevarnostim in škodovanju, vendar je bilo bolj nameravano ovarovanje bregov nego pravo uravnanje reke. Od tedaj pa se je počelo pravilno delo, ki zedinja razne namene: varovanje bregov, razkuženje okolice in enakomeren odtok vode, torej tudi zboljšanje reke kot vodne ceste.

V isti meri pa, kakor so se manjšale neprilike pri nas, naraščale so ob Savi na sosednjem Hrvatskem. Tisoče kubičnih metrov prôda, koje je reka preje puščala pri nas, prisiljena je sedaj odvesti na dalje in puščati na Hrvatskem itd. Zatorej je tudi tamošnja vlada sklenila početi resno uravnanje vedno mogočnejše reke. Ker je obrežje na Hrvatskem podobno našemu, poslala je sosednja vlada pet državnih inženjerjev iz Zagreba, Siska in Petrinje v Krško, da si natanko ogledajo, kako je uravnava pri nas izpeljana in da si osvoje tukaj nabrane izkušnje.

Preteklo soboto, dné 4. t. m., zjutraj vstopila je komisija, na čelu njej gosp. okrajni glavar H. Weiglein in gosp. inženjer R. Vašica iz Krškega, v pripravljeno ladijo ter odplula proti Brežicam. Gosp. Vašica je hrvatskim gostom na drobno razlagal vse merodajne razmere, ki zadevajo nasipe in ostroge na obeh obalah. Tu je trebalo narediti prerez, tu struge širiti, tam ožiti, zopet drugod morala se je postranska struga zapreti, tu so plitvine, tam globočine težile delo, silna moč reke vrgla je vodo tod v en kot, tam zopet na nasprotno stran itd. Vender ni mogoče pridobiti pravega pojma o vspehu gosp. inženjerja Vašice, ki je uravnava Save vodil, ako se peljemo v ladiji po reki, dasi nas daleč na Krško polje segajoči prôd opominja, kako pogubno je Sava preje tudi gospodarila.

Pogled na zemljevid nam še le istinito pred očuje, kaj je bilo prej in kako je sedaj. Cela mreža strug pokrivala je ozemlje, skozi katero sedaj teče vsa reka v jedni sami pravilni, lahko zakrivljeni strugi. Le pri Brežicah je še nujna potreba, prerezati jeden ovinek. Vender povodnji uže sedaj nikakor ne dosežejo več prejšnje pogubonosti, plovci imajo ugodno vodno cesto, bregovi se vzdigujejo, in brežanom je gotovo ljubše, da jim ni treba državne podpore, ki gotovo ni mogla nikoli povrniti po polnem prizadete jim škode. Tudi o mrzlici ob plitvih obalah ni več toliko čuti.

Gospodje hrvatski strokovnjaki dobro poznajo

„To je v drugi sobi, kaj ne?“ povprašujem ko je bila nedolžna otročarija pri kraji.

„Ko bi bilo v drugi sobi v tej hiši, bi žensko — ženska mora biti, to je kar gotovo — bi uže izpodrinil“, odvrne Žerjavec malodušno; „a ta krepleta stvar je v drugi hiši, zraven, ... v dveh hišah pa vendar ne morem stanovati ...“

„To bi bilo res preveč okolično“, potrjujem.

„Tako je vsaki dopoludan“, poroča prijatelj dalje. „Tako pojde, dokler bom tu. Predno leto poteče, zblaznim, potem me išči na Studencu ... Zmeraj taista vrsta, zmeraj taista napaka ... ali si jo slišal? ... V „brüderlein fein“ igra prvi takt trikrat ... to je strašno ... Jossos, igra uže spet od kraja!“

Žerjavec to izgovorivši, skoči k višku, leta kakor nori po sobi sem in tjà, tiščee si ušesa, bi joč s pestmi na steno, česar pa pianistica v sosedni hiši ni slišala, ker je vesele volje tolkla po tipkah.

Smejale sem se, kakor uže celo leto ne tako, ter smejé zapustil svojega „praktičnega“ prijatelja.

(Konec prihodajč.)

potuhnene sile reke, ki iznenadno narastejo in trudapolnemu delu človeškemu kljubujejo, kakor orjak pritlikavim zaprekam. Zatorej so s tem večjim zadovoljstvom opazovali dosežene vspehe gosp. inženjerja Vašice in povzemali so s pozornostjo njegove mnogoletne izkušnje, ki bodo njih prihodnjemu delu ob hrvatski Savi ugodna podpora.

Dobro srečo želimo njih podjetju in radi porabljamu priliko, da gosp. inženjerju iz Krškega izrekamo toplo zahvalo za njegovo trudapolno delo, katerega se bodo še potomci hvaležnim srcem spominjali.

Iz Velike Doline na Dolenjskem, 7. julija. (Izv. dop.) Danes po naših goricah kaj žalostno solnce sije. Včeraj popoldan o polu 3. uri vzdignili so se v severozahodu hudourni oblaki; proti 3. uri začela je padati toča, debela kot orehi mehčaki; ta bila je redka, a silna. Za njo vsuje se nekoliko drobnejša, a v toliki množini, da je bilo groza.

Zadela je posebno hudo gorice, kjer se je trtna uš uže močno razširila. Okolo Cirknika in Ribnice potokla je vse do čistega. Hudo udarila je tudi Koritno, Gaj, Laze, Ponikvo, Dolino, Jesenice in Mokrice.

Ubogi naš kmetič imel je pač letos zadnj nado do dobrega in obilega vinskega pridelka, a s točo šel mu je po vodi. Pa ne samo vino, tudi kruh mu je vzelo. Žito stalo je še večinoma na polji, le malo bilo je požetega, a še iz tega v kopicah štrle gole bilke kvišku. Koruza, krompir, zelje in drugo potolčeno je in vbito v zemljo, da pač tudi od tega ne moremo obilo pričakovati.

Naš kmetič je miroljuben, skrben in delaven. Hoteli so naši kmetje napraviti letos novo šolo dvorazrednico, sedaj zadela jih je tako huda šiba; upamo, da vse jedno ne omagajo; saj kje si pa hočejo pomoči iskati, če ne v izobražbi mladine.

Ker govorim uže o šoli, omenim naj, da bi bila za naš kraj zelo potrebna rokodelska obrtna šola, posebno pletilnica, ker nam po naših vrbinah ob savskem bregovji raste obilo lepe vrbe. Tudi je gosp. baron H. Gagern, ki je v kmetijstvu zelo vešč in podjeten, zasadil 6 do 7 oral plemenite vrbe, ki bo dajala obilo lepega protja. Napravil bi tudi pletarijo, a vsega ne more nikrat zmagovati, ker ga tudi uima in nesreča hudo tare kot ubozege kmeta. Povprašba po protji je obila; pošiljal je bo torej na ptuje, a naš kmetič gledal bo žalostno, videč, kako se izvažja blago, pri katerem bi si lahko veliko lepih novcev zaslužil, a si jih ne vé in ne zna. Ker nam poljske pridelke leto za letom huje uničuje toča, trebalo bode na vsak način vpeljati tukaj kak hišni obrt, inace bode kmet po polnem ubožal, obupal, kajti nikjer ne more si prislužiti za hrano in za davke potrebnih novcev. V vsakem oziru bila bi tu obila podpora na pravem mestu.

Domače stvari.

— Nj. c. kr. apostolsko veličanstvo izvolilo je z Najvišjim odlokom z dné 6. julija t. l. pomilostiti 108 kaznjencev ter jim odpustiti še ne prestano kazen. Izmed teh pomilostjenih je v kaznilnici v Kopru 7 kaznjencev, v Gradiški 3 in v Ljubljani 10, dalje v ženski kaznilnici v Begúnjah 5.

— (Imenovanje.) Kot izvrsten jurist, poznati okrajni sodnik v Mariboru g. dr. Ad. Gertscher imenovan je državnim pravdnikom v Celji.

— (Diurnistom — pomoč.) Vlada je sklenila, da se diurnistom pri okrajnih sodnijah poviša plača.

— (Osebné vesti.) Deželne sodnije svetovalec g. Ivan Garzarolli pl. Turnlak pri okrožni sodniji v Celji prosil je po 40 službenih letih za umirovljenje. — Sodnijskima pristavoma na Štajerskem bila sta imenovana g. Ferd. Sokoll pl. Reno za Kozje in dr. Vladimir Kóvess za Vranjsko.

— (Duhovniške vaje) vršile se bodo letos v Ljubljani od ponedeljka dné 24. avgusta popoldné do petka dné 28. avgusta.

— (Kranjskim ovčarjem.) C. kr. kranjska kmetijska družba bode iz letošnje državne subvencije za zboljšanje ovčarstva nakupila nekoliko ovnov in ovac

ukviškega plemena ter jih brezplačno dala takim gospodarjem, ki dokažejo v svoji prošnji, potrjeni od županstva in od cerkvenega urada, da a) uže več let precejšnje število ovac redijo; b) da je njih kraj za ovčarstvo posebno ugoden, in c) da jih je volja, dobljenega ovna najmanj 3 leta za pleme držati, in kolikor umno ovčarstvo dopušča tudi svojim sosedom za pleme prepuščati. Prošnje, potrjene po predsedniku dotične kmetijske podružnice, imajo se zadnji čas do 15. septembra t. l. pri kmetijski družbi vložiti.

— (Antispiritistične predstave.) Gospod Homes in gospa Fey, katera sta se na Dunaji izkazovala pred najvišjimi krogi ter povsodi zbog svoje spretnosti uživala največje priznanje in pohvalo, prišla sta v Ljubljano, kjer bosta dajala predstave. Prva predstava bode jutri v tukajšnjem gledališči. Program predstave je zelo obširen in prezanimljiv. Glavna točka njenega programa je ugibanje mislij. Hrvatske „Narodne Novine“ se v obširnem poročilu izrekajo zelo pohvalno o gospodu Homesu in gospe Feyevi. Gospa Feyeva z zavezanimi očmi ugane številko ali ime, katero je kdo zapisal na tablico, naznani osebo, na katero je kdo mislil. Ker so take predstave v Ljubljani še čisto nove in se tudi redko nudi prilika videti jih, nadejemo se, da se bode slavno občinstvo udeležilo jih zelo mnogobrojno.

— (Včerajšnji mesečni živinski semenj) bil je slabo obiskan, to pa se vé da zaradi tega, ker je bil uže v ponedeljek semenj. Na trg prignalo se je 391 glav razne živine.

— (Ponarejen denar.) Minolo nedeljo izdal je neznan človek na Koslerjevem vrtu dva ponarejena sreberna goldinarja. Na nekaterih krajih izdale so se tudi ponarejene dvajsetice. Naj torej občinstvo pazi pri sprejemanji denarja.

— (Okrajna posojilnica v Krškem), registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj uradni dan vsak torek. Takrat je ob 1/2 4. uri popoldné vselej seja načelstva, pri kateri se sprejemajo novi udje in dovoljujejo posojila.

— (Na mariborski realki) vršili so se dné 6. t. m. zrelostni izpiti. K izpitom oglasilo se je 7 kandidatov; 6 jih je dobilo spričevalo zrelosti, 1 ima ponavljati izpit čez jedno leto.

— (Na učiteljski v Mariboru) oglasilo se je k zrelostnim izpitom 33 kandidatov (26 četrtoletnikov in 7 vnanjih). Izpiti vršili so se ta teden v ponedeljek, torek in sredo.

— (Miklošičev naslednik.) Proforski kolegij modroslovne fakultete na dunajskem vseučilišči predlagal je jednoglasno slavista dr. Ignacija Jagića namestnikom dr. Frana viteza Miklošiča, kateri se podá v pokoj. (Profesor vitez Miklošič izpolni v 20. dan novembra t. l. 70. leto svoje starosti.)

— (Izneverjenje pri celovski pošti.) Asistent pri celovski pošti, Anton Günzel, izneveril je 1001 gld. 90 kr., potem pa je pobegnil od tod; kam, se še ne vé.

— (Strop se podrl.) Iz Kaple Vasi se nam poroča: Dnó 4. t. m. ob 11. uri po noči vdrl se je strop v kleti tukajšnjega posestnika Frana Verbiča, in sicer baje vsled potresa, katerega so, kakor trdijo, nekateri čutili. Jeden steber padel je na trinajstletno dekllico Marijo Hanžič, katera je v kleti spala. Ko se je po četrturnem trudu ljudem posrečilo, izkopati jo izpod razvalin, izdihnila je takoj dušo. Spala sta ondi tudi šestletni sin Verbičev in dekla Marija Perné, pa se nobenemu ni nič hudega zgodilo.

— (Strela udarila.) Iz Tržiča se nam poroča: Dnó 1. t. m. popoldné treščilo je v Sebenji v skedenj Augustina Malija. Razen skednja pogorel je tudi ne daleč proč stoječi kozolec. Škoda znaša 600 gld. — Iz Kamenika pa se nam piše, da je dnó 5. t. m. okolu polu treh strela udarila v kozolec Valentina Benkoviča v Novem Trgu. Zgorelo je poslopje s krmo vred, ki je bila v kozolcu shranjena. Škoda cení se na 700 gld. Zavarovan bil je pogoreli za 500 gld.

— (Poskušeni samomor.) Iz Trsta se poroča: 16letna šivilja Jožefa W. se je preveč pajdašila z nekim ljubčkom, zaradi tega so jo stariši večkrat kregali; oni večer pa tudi topli. To je dekle tako užalilo, da si je napravilo pijačo iz žveplenk in to strupeno pijačo popila. Mati je to kmalu zapazila in dekle dala odvesti v bólnico, kjer se še zdravi.

— (Iz Istre) se poroča, da je na mnogih krajih napravila minoli teden toča obilo škode na polji in v vinogradih. V okolici Varvarija je zdaj prav vse uničeno, kajti tam potolkla je toča uže začetkom junija.

C. kr. kmetijska družba kranjska.

Iz seje glavnega odbora dné 5. julija t. l. posnemljemo naslednje: Seji predseduje družbini podpredsednik g. Jos. Fr. Seunig, navzoči so pa gg. odborniki: Brus, Jerič, Neweklovski, Robič, Witschl, dr. Wurzbach in družbini tajnik g. Gustav Pirc.

Vodstvu ljudske šole v Šmariji in na Premu se odloči po 10 gld. nagrade za pokončevanje mrčesov.

Poročilo krajnega šolskega sveta v Leskovcu o porabi subvencije za šolski vrt se v znanje vzame.

Visoki deželni odbor kranjski poroča glavnemu odboru o dopisu visoke c. kr. deželne vlade kranjske, oziroma sl. c. kr. kmetijskega ministerstva, zaradi ustanovitve vinarske in sadjarske šole na Dolenjskem. Ker je iz imenovanega dopisa c. kr. ministerstva razvidno, da se ono še ni odločilo dati podporo k ustanovitvi te šole, ker še ni prepričano, da bi bila ta šola kaj bolj obiskana ko slapenska, povabi sl. deželni odbor kmetijsko družbo, da zadnja enako prvemu dá c. kr. poljedelskemu ministerstvu potrebna pojasnila.

Tajnik g. Gustav Pirc prebere uže sestavljeno prošnjo na ministerstvo, katera se odobri s pristavkom g. Brusa in g. Witschla.

Odbornik gosp. Kastelic poroča pismeno o izidu izpitov na družbini podkóvski šoli.

C. kr. poljedelsko ministerstvo odobri načrt zivinske razstave v Kranjski Gori, a ne more dati nobene podpore več za pokritje stroškov te razstave. Po predlogu gosp. Brusa pokrije naj se eventualni primanjkljaj iz družbinega premoženja.

Razglas o brezplačni razdelitvi ovnov ukviškega plemena naroči se tajništvu razglasiti.

Gosp. odbornik Brus kot družbini denarničar poroča o dolgu France Gril iz Krakovskega predmestja ter predlaga, da se dolg in zaostale obresti takoj iztirtjajo. Predlog se sprejme.

Gosp. odbornik Robič poroča o sestavi nove inventure v podkóvski šoli in na družbinem poskuševališču na Poljanski cesti ter predlaga izročiti svojo poročilo odseku za splošne reči, da ta stavi pri prihodnji odborovi seji primorne nasvete.

Gosp. odbornik dr. Wurzbach predlaga dodatek, da se inventarji v dveh prepisih takoj izdelajo ter v njih navedeno reči préej izročé podkóvskemu učitelju Schlegelnu ter vrtarju Urbančiču, katera oba imata prejem potrditi s podpisanjem obeh prepisov, katerih eden ostane družbi, drugi pa dotičnemu oskrbovalcu inventovanih reči. Dalje predlaga g. dr. Wurzbach, takoj vse primerno ukreniti, da se prostori v družbini hiši na Poljanah njih namenu primerno porabijo.

Predlog g. Robiča z dodatkom gosp. dr. Wurzbacha se sprejme.

Novim udom se imenuje g. Matej Pintar, župnik v Radečah.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Zagreb, 8. julija. Kakor se čuje, je vložil zagrebški župan Hoffmann demisijo. Vlada imenovala bode namestnika do volitev, katere se imajo vršiti v avgustu.

Berolin, 8. julija. Telegram iz Cooktowna poroča: Parobrod „Samoa“ pripeljal je sim dr. Finscha. Njegovo slednje raziskovalno potovanje od 5. do 28. maja raztezalo se je na neznano obal cesarja Viljema dežele od morske ožine Trolabe do morske ožine Humboldt, kjer je našel dobra pristanišča in reko, po kateri mogó voziti ladije. Dežela je primerna za poljedelstvo in živinorejo. Prebivalci so bili prijazni.

Pariz, 8. julija. „Journal officiel“ objavlja imenovanje Bourrésa poslanikom za Kopenhagen.

Madrid, 8. julija. Kolera razsaja vedno jednako. V Madridu je včeraj 7 oseb obolelo in 6 umrlo; v provinciji Valencija obolelo jih je 660 in 408 umrlo.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 9. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 82.75
» » » » srebru	83.55
Zlata renta	109.—
5% avstr. renta	99.70
Delnice národne banke	863.—
Kreditne delnice	285.80
London 10 lir sterling	124.60
20 frankovec	9.87 ⁵
Cekini c. kr.	5.89
100 drž. mark	61.10

Tujci.

Dné 7. julija.

Pri **Maliči**: Horowitz, Plan, Reitenfeld, Messmer in Reich, trgovci, z Dunaja. — Dr. Hoffmann, c. kr. štabni zdravnik, in Tropiani iz Trsta. — pl. Gossleth iz Hrastnika. — Urbantschitsch, graščak, iz Preddvora. — Moline iz Tržiča. — Zwitter, posestnik, iz Bistrice.

Pri **Slonu**: Nahum in Auster iz Egipta. — pl. Rottenberger, c. kr. poštni prirednik, in Gross, potov, z Dunaja. — Mayer, trgovec, iz Budimpešte. — Pucčić, trgovec, iz Dalmacije. — Gerčić iz Sinja. — Domicelj, trgovec, iz Zagorja.

Pri **Avstr. carji**: Schusterschitz, nadsprevodnik, z rodbino, iz Pulja. — Moscarda, lesotržec, iz Rovinja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Bruschauer in Boethen iz Berlina. — Steyl, bisernik, iz Königsberga. — strazimir iz Zagreba. — Johannsen, potov, iz Gradea. — Waffen, tovarnar, iz Knittelfelda.

Umrli so:

Dné 7. julija. Marija Kastelic, hči užtinskega paznika, 4 l., Stari trg št. 19, jetika. — Marija Span, hči čevljarkega mojstra, 20 l., Dunajska cesta št. 8, plućna tuberkuloza. — Franciška Vrhovec, hči hiš. posestnika, 20 l., Poljanska cesta št. 54, vodenica.

Dné 8. julija. Gašpar Vončina, krznar, 63 l., Poljanski nasip, št. 50 (posil. delarnica), Morbus Brightii.

Tržne cene.

V Ljubljani, 8. julija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 65 kr., domače 6 gld. 82 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 5 gld. 4 kr.; proso 6 gld. 1 kr.; turšica 5 gld. 85 kr.; 100 kilogramov krompirja 4 gld. — kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjsko 66 kr., drobniško po 38 kr., — Piške po 30 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih dry 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
8. julija	7. zjutraj	737.74	16.4	svzh. sl.	jasno	
	2. pop.	736.12	26.4	»	»	0.00
	9. zvečer	736.98	18.0	»	»	

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za **sifilitiko** in **kožne bolezni**, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navódu (58) 12

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), **ulesa**, **bolezni sočala** in v **mehurji**, **polucije**, **moško slabost**, **ženski tok**, v najkrajši dóbi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariahilferstrasse, zdravi od 9. do 4. ure popóldne, a tudi **pismeno** in (pod molčečnostjo) pošilja zdravlila. Honorar primeren.

Zavratnikov

vsake fasone, barve in kakovosti; kakor znano, je

največja zaloga in najceneje nakupovanje

pri (59) 9

J. C. Hamann-u
Mestni trg.

Marijinceljske kapljice

za želodec

izborno učinkujoče sredstvo pri vseh želodečnih boleznih

prave prodajati v **Ljubljani** le lekarni gosp. G. Piccoli-ja na Dunajski cesti in Josip Svobode na Prešrnovem trgu; v **Kranji**: lekarničar K. Šavnik; v **Kameniku**: lekarničar J. Močnik; v **Ajdovšini**: lekarničar Mih. Guglielmo; v **Novem Mestu**: lekarničar Dom. Rizzoli in Jos. Bergmann; v **Gorici**: lekarničar Anton Leban; v **Sežani**: lekarničar F. Ričel; v **Radovljici**: lekarničar A. Roblek; v **Črnomlju**: lekarničar Ivan Blážek; v **Celji**: lekarničar J. Kupferschmid; v **Skofji Loki**: lekarničar C. Fabiani.

Jedna steklenica z rabilnim navódom velja 35 kr.

Razpošiljavno osredje: (73) 52-9
Lekarna «pri angelju varuhu», **C. Brady**, Kromeriz (Kremsier).

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
 - Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
 - Brezovnik**, šalji Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
 - Celestina J.**, Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
 - Celestina J.**, Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
 - Cimperman**, Pesni, 60 kr.
 - Dimitz A.**, Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
 - Filipović**, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
 - Gregorčič**, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
 - Janežič A.**, Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
 - Jenko Ivan**, Pesmi, 1 gld.
 - Jesenko Janez**, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih sol. 45 kr.
 - Jurčič Josip**, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
 - Kačič-Miošič**, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.
 - Kermavner V.**, Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
 - Klaič**, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
 - Knjižnica slovenske mladini:**
 - I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
 - II. » *Peter rokodelčič*, 36 kr.
 - III. » *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
 - Kobler A.**, Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
 - Kosec**, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
 - Lavtar L.**, Občna aritmetika za učiteljišča. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
 - Lesar A.**, Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
 - Majar H.**, Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
 - Padar**, Zakon in žena, 40 kr.
 - Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
 - Praprotnik**, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
 - Razlag J. R., dr.**, Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
 - Rožek J. A.**, Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
 - Senekovič A.**, Fizika za nižje razrede srednjih sol. vezana 2 gld.
 - Šmid Kristof**, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
 - Vraz Stanko**, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
 - Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega.** Vezan 60 kr.
 - Zlatorog**, Pravljica za mladino. 20 kr.
 - Znidaršič J.**, Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.
- V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
- Pepelko**, **Snegulčico**, **Trnjevo rožico** (4^e velike) po 50 kr. Pravljice o:
 - Pepelki**, **Rudeči kapiči** in **Obutem mačku** (8^e velike) po 25 kr.
 - O deželi lenuhov**, **Snegulčicoi**, **Pritlikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.